

NORGES HØYESTERETT

Den 12. juli 2018 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Matningsdal, Bårdsen og Høgetveit Berg i

HR-2018-1391-U, (sak nr. 18-097658SIV-HRET), sivil sak, anke over beslutning:

A (advokat Tore Leiros)

mot

If Skadeforsikring NUF (advokat Knut Magne Framstad)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens beslutning om å nekte anke fremmet etter tvisteloven § 29-13 andre ledd. Det er spørsmål om betydningen av at et dokumentbevis som ble fremlagt under hovedforhandlingen i tingretten ikke ble oversendt lagmannsretten, og derfor heller ikke inngikk i lagmannsrettens avgjørelsesgrunnlag. Saken ble oversendt elektronisk fra tingretten til lagmannsretten, uten at dokumentbeviset – som bare var fremlagt fysisk for tingretten – var gjort tilgjengelig elektronisk i domstolenes saksbehandlingssystem/Aktørportalen.
- (2) A ble 23. januar 2016 påkjørt bakfra. Han ble skadet og fikk smerter i hode, nakke og rygg. Skadevolders forsikringsselskap, If Skadeforsikring NUF, erkjente ansvar for lidt tap, men partene var uenige om størrelsen på tapet. If Skadeforsikring NUF utbetalte 275 000 kroner til A, men avviste ytterligere krav. A tok derfor ut stevning for Nord-Troms tingrett i mars 2017.
- (3) Nord-Troms tingrett avsa dom 8. desember 2017 med slik domsslutning:
 - "1. If Skadeforsikring NUF betaler A erstatning med 31 090 kroner.
 2. A betaler If Skadeforsikring sakens omkostninger med 99 000 kroner."
- (4) Tingretten fant at det ikke var sannsynliggjort at A uten skaden ville hatt en inntekt i den aktuelle perioden – fra skaden skjedde 23. januar 2016 og frem til 1. desember 2017 – som overskred summen av de ytelsene han hadde fått fra NAV og det som allerede var utbetalt fra forsikringsselskapet. A ble imidlertid tilkjent dekning av utgifter til juridisk bistand frem til saksanlegget.
- (5) Under hovedforhandlingen i tingretten fremla A en ansettelsesavtale, som viste at han fra 1. desember 2017 hadde arbeid og ville tjene 60 600 kroner i måneden. Dokumentet ble ikke

registrert og gjort tilgjengelig i domstolenes elektroniske saksbehandlingssystem/Aktørportalen.

- (6) Både A og If Skadeforsikring NUF anket dommen til Hålogaland lagmannsrett. Saken ble oversendt elektronisk fra tingretten til lagmannsretten.
- (7) Hålogaland lagmannsrett traff beslutning 8. mai 2018 med slik slutning:
- "1. **As anke nektes fremmet.**
 2. **Det gis ikke samtykke til at If Skadeforsikring NUF sin anke fremmes.**
 3. **I sakskostnader for lagmannsretten betaler A 15 000 – femtentusen – kroner til If Skadeforsikring NUF."**
- (8) A har anket beslutningen til Høyesterett. Det er anført at det er en saksbehandlingsfeil at lagmannsretten ikke var kjent med ansettelsesavtalen som ble fremlagt under hovedforhandlingen for tingretten, herunder at han fra dette tidspunktet ville ha en lønn på 60 600 kroner per måned. Det er lagt ned slik påstand:
- "1. **Hålogaland lagmannsretts beslutning av 8. mai 2018 oppheves og saken hjemvises til ny behandling."**
- (9) *If Skadeforsikring NUF* har anført at lagmannsretten ikke har begått en saksbehandlingsfeil og at en eventuell feil uansett ikke har hatt betydning for avgjørelsen. Det er vist til at det sentrale for bevisvurderingen er at A kom i arbeid fra 1. desember 2017, og ikke hvilken inntekt han da hadde. Det er lagt ned slik påstand:
- "1. **Anken forkastes.**
 2. **If Skadeforsikring tilkjennes sakens omkostninger."**
- (10) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at anken gjelder lagmannsrettens beslutning om å nekte en anke fremmet etter tvisteloven § 29-13 andre ledd. Utvalgets kompetanse er da begrenset til å prøve lagmannsrettens saksbehandling, jf. femte ledd.
- (11) Tvisten mellom A og If Skadeforsikring NUF gjelder beregningen av lidt inntektstap som følge av biluhell. Tapsperioden er fra 23. januar 2016 til 1. desember 2017. Et sentralt tema for tingretten var hvilke inntekter A ville ha hatt i denne perioden dersom skaden tenkes borte. Tingretten konkluderte i sin dom med at A ikke i tilstrekkelig grad hadde sannsynliggjort at han ville ha hatt høyere inntekter enn det han allerede hadde fått dekket gjennom utbetalinger fra NAV og If Skadeforsikring NUF. Dette var også lagmannsrettens vurdering i den beslutningen om å nekte As anke fremmet som nå er gjenstand for anke til Høyesterett.
- (12) Det er på det rene at A under hovedforhandlingen for tingretten la frem kopi av midlertidig arbeidsavtale mellom ham og selskapet Personarhuset Staffing Group AS. Avtalen viser at han fra og med 1. desember 2017 ville ha en inntekt på 60 600 kroner per måned. Avtalen var inngått samme dag som hovedforhandlingen i tingretten startet – 27. november 2017. Den kunne derfor ikke ha vært fremlagt tidligere. Dokumentet ble imidlertid ikke lagt inn i tingrettens elektroniske saksbehandlingssystem/Aktørportalen som en del av saken. Da ankesaken ble oversendt elektronisk til lagmannsretten, var kopien av arbeidsavtalen derfor ikke med. A ble ikke bedt om å ettersende avtalen.

- (13) Det må legges til grunn at lagmannsretten ikke var kjent med arbeidsavtalens eksistens eller innhold. Dette bekreftes for så vidt av følgende passus i lagmannsrettens beslutning om å nekte As anke fremmet:

"Det bemerkes at A ikke har opplyst hva han tjener nå som driften er i gang, eller detaljene rundt samarbeidet med Personalhuset."

- (14) Selv om lagmannsretten ikke konkret kan bebreides for at den ikke var oppmerksom på arbeidsavtalen eller dens innhold, så er det her begått en saksbehandlingsfeil: Kopien av arbeidsavtalen var en del av sakens dokumenter. Den hadde inngått i avgjørelsesgrunnlaget for tingretten. A mente avtalen var egnet til å styrke hans sak bevismessig. Og han hadde grunn til å forvente at den også ville inngå i lagmannsrettens avgjørelsesgrunnlag, uten at det skulle være nødvendig for ham å fremlegge den på nytt. Det er opp til domstolene, som utslag av det alminnelige kravet om en forsvarlig saksbehandling, å sørge for saksbehandlingsrutinene – også de elektroniske – sikrer at retten, før den treffer sin avgjørelse, har tilgang til de relevante dokumenter som allerede er fremlagt i saken.
- (15) Feilen ledet til at lagmannsretten bygget sin avgjørelse på et uriktig faktum, nemlig at A ikke hadde opplyst retten om sin lønn i sitt nye arbeid hos Personalhuset. Dette er i seg selv, om det hadde vært riktig, en opplysning med en negativ valør, som etter omstendighetene kunne få innflytelse på bevisbedømmelsen. Opplysningene om lønnsnivået fra 1. desember 2017 ville dessuten kunne være relevant for bevisbedømmelsen knyttet til det tapet som allerede var lidt før dette tidspunktet, og som var sakens sentrale tvistetema. Ettersom det ikke kan ses bort fra at saksbehandlingsfeilen har hatt betydning for lagmannsrettens avgjørelse, må beslutningen oppheves, jf. tvisteloven § 30-3 og § 29-21 første ledd.
- (16) A har krevd erstatning for sine sakskostnader i forbindelse med anken til Høyesterett med 32 775 kroner i salær, med tillegg av merverdiavgift og ankegebyr. Høyesteretts ankeutvalg finner at dekning av salær med 15 000 kroner tillagt merverdiavgift er passende, med tillegg av ankegebyret for Høyesterett på 6 780 kroner.
- (17) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G :

1. Lagmannsrettens beslutning oppheves.
2. I sakskostnader for Høyesterett betaler If Skadeforsikring NUF til A 25 530 – tjuefemtusenfemhundreogtredve – kroner innen 2 – to uker fra forkynnelsen av denne kjennelsen.

Arnfinn Bårdsen
(sign.)

Magnus Matningsdal
(sign.)

Borgar Høgetveit Berg
(sign.)

Riktig utskrift: